Dosarul nr.1r-791/24 Judecătoria Strășeni (sediul *****)
1-24042643-02-1r-30072024 Judecător : Ucrainţeva Ala

D E C I Z I E

08 iulie 2025 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componența:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Cecan Silvia
Judecători Budeci Vitalie și Băbălău Denis

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul avocatului Rudei Lilian, în interesele inculpatului Covali Ion declarat împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul *****) nr.1-183/2024 din 05 iulie 2024, în cauza penală privind condamnarea lui:

Covali Ion ***,** a.n. *****, numărul de identificare: **********, original și domiciliat: or. *****, str. Spătaru, nr. 21, cu viza de reședință în r. *****, s. *****, studii medii incomplete, supus militar, neangajat în câmpul muncii, apt de muncă, în relații de concubinaj, doi copii minori la întreținere, cetățenia Republicii Moldova, anterior condamnat

- *prin sentința Judecătoriei ***** din 287 alin.(2) lit. b) din Codul penal, pedeapsa sub forma de amendă în mărime de 500 (cinci sute) u.c, echivalent a 10 000 (zece mii), 00 lei,*
- *prin sentința Judecătoriei ***** din 2013, în baza art. 152 alin.(1) din Codul penal, s-a încetat în legătură cu împăcarea părților,*

pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: *17 aprilie 2024 – 05 iulie 2024*; în instanța de recurs: *30 iulie 2024 – 08 iulie 2025.*

Procedura de citare a părților legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, -

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) nr.1-183/2024 din 05 iulie 2024, s-a recunoscut culpabil Covali Ion *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, în baza acestei Legi și în conformitate cu prevederile art. 80^1 din Codul penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90^1 din Codul penal, s-a suspendat parțial executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Covali Ion ***** prin prezenta sentință, după cum urmează. Covali Ion ***** urmează să execute real pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 din Codul penal, termenul de pedeapsă sub formă de închisoare rămas de 1 (un) an, după ispășirea termenului stabilit supra, s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani. În conformitate cu art. 90^1 alin. (5) și art. 90 alin. (6) pct. a) din Codul penal penal, în perioada de probațiune Covali Ion ***** s-a obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent. Termenul executării pedepsei se va calcula din momentul reținerii lui Covali Ion ***** de organe competente, la momentul rămânerii definitive a sentinței judecătorești. S-a obligat Covali Ion ***** ca în termen de 5 (cinci) zile, de la începerea curgerii termenului de probă să se prezinte la Biroul de Probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul său pentru a fi luat la evidență în scopul executării sentinței. Controlul asupra comportării lui Covali Ion ***** în perioada de probațiune și executării de către acesta a obligațiunilor stabilite prin prezenta, s-a pus în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia. S-a aplicat în privința lui Covali Ion ***** măsura preventivă - obligația de a nu părăsi țara până când sentința va deveni definitivă. S-a încasat de la Covali Ion, în beneficiul statului, cheltuieli de judecată în mărime de 320 (trei sute douăzeci), 00 lei suportate de stat pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 04 martie 2023.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Covali Ion, la 25 februarie 2023, în jurul orei 17:00, împreună cu *****, aflându-se pe strada I. Neculce, 51, or. *****, ce constituie loc public, ambii acționând cu intenție directă îndreptată spre încălcarea ordinii publice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-o obrăznicie deosebită, în prezența altor persoane, ignorând regulile sociale și morale de comportament, din motive huliganice, fără temei au inițiat un conflict cu Mihail Ungureanu, locuitor al or. ***** și continuându-și realizarea intenției sale infracționale, sfidând normele ce asigură o ambianță liniștită și de siguranță în comunitate, acostând jignitor pe Mihail Ungureanu, pe rând i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzând-i dureri fizice.

3. *Astfel, prin acțiunile sale intenționate, lui Covali Ion ***** i se incriminează săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, huliganismul adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane.*

4. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul Rudei Lilian, în interesele inculpatului Covali Ion, în termen legal, a declarat recurs împotriva sentinței instanței de fond, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 05.07.2024, la cauza penală cu nr. 1-183/2024, în privința lui Covali Ion *****, în partea măsurii de pedeapsă stabilite, pronunțarea unei noi sentințe în modul și ordinea stabilite la art. 364^1 din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80^1 alin.(1) din Codul penal, prin care a stabili față de inculpatul Covali Ion ***** o pedeapsă penală cu amendă, în limitele sancțiunii art. 287 alin.(2) lit. b) din Codul penal.

5. În motivarea cererii de recurs, indică, că instanța judiciară a interpretat eronat la individualizarea pedepsei cu titlu de circumstanțe agravante, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară și săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație. În cazul circumstanței - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, urmează a reține faptul că deși au fost constatate fapte cu privire la condamnarea anterioară a inculpatului Covali Ion, tot instanța de judecată indică cert despre stingerea antecedentelor penale, or autoritatea judiciară a stabilit că pedepsele stabilite anterior au fost executate de către inculpat, fără careva reticențe. Cu toate acestea, instanța judiciară nu a ținut cont că au trecut mai bine de 11 ani de la faptele pentru care inculpatul Covali Ion a fost condamnat, iar legea penală indică direct la faptul că inclusiv amnistia este o circumstanță care, conform art. 111 din Codul penal este una care indică la stingerea antecedentelor. În logica expunerii raționamentelor aferent stabilirii pedepsei, instanța de judecată practic caracterizează starea de recidiva față de inculpatul Covali Ion, or aceasta este contrar prevederilor art. 34 alin.(5) pct. d) din Codul penal, întrucât legea stipulează expres că, la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale stinse sau în caz de reabilitare, în conformitate cu prevederile art. 111 și 112. Având în vedere această logică, instanța a considerat că, deși au trecut mai bine de 11 ani de la ultima abatere, inculpatul nu și-a înțeles lecția, nu a fost reeducat și resocializat fapt pentru care merită o pedeapsă cu închisoarea. Or, conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale nr. 8 din 2013, de care se conduce instanța de judecată la individualizarea

pedepsei față de Covali Ion, și pe care instanța o citește selectiv, urmează de a enunța că aprecierea existenței comiterii anterioare a unei infracțiuni este una ilegală, or, atât legea penală cât și practica Curții Supreme de Justiție indică la faptul că, nu poate fi recunoscută drept circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, dacă antecedentele penale au fost stinse sau anulate sau dacă legea a de criminalizat acțiunea comisă în trecut. Sintagma menționată supra, ar fi una obiectivă și temeinică doar în cazul în care se apreciază o recidivă sau un caracter sistemic al activității infracționale, însă inculpatul Covali Ion a făcut concluziile de rigoare, a întemeiat pe parcurs o familie, educă 2 copii, este unicul întreținător, ba mai mult, chiar și în cazul dat a manifestat căința sinceră și a recunoscut vinovăția neeschivându-se de la cercetare sau pedeapsă.

6. Cu privire la stabilirea participației, consideră că, instanța, orientată greșit de acuzatorul de stat a apreciat participația la comiterea infracțiunii, asta cu toate că unul din calificativele stabilite în dispoziția articolului 287 din Codul penal, care a determinat încadrarea juridică în baza alin. (2) lit. b) este anume comiterea infracțiunii de două sau mai multe persoane. Astfel, pluralitatea de făptuitori este consacrată în art.42 din Codul penal, conform căruia participant la infracțiune sunt persoanele care contribuie la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală în calitate de autori, organizatori, instigatori sau complici. Condiția se realizează când cooperează cel puțin două persoane, fără ca aceasta să fie necesară pentru existența conținutului legal al infracțiunii. Drept condiție iminentă pentru stabilirea circumstanței agravante a complicității la comiterea de infracțiune este faptul ca cooperarea mai multor persoane să nu fie cerută de conținutul legal al infracțiunii. Pentru existenta participației penale propriu-zise se cere ca pluralitatea de făptuitori să fie ocazională, întâmplătoare în raport cu conținutul legal al infracțiunii, și nu indispensabilă. Dacă pentru existența infracțiunii legea prevede cooperarea mai multor persoane, atunci nu se mai realizează participația penală, ci o pluralitate naturală sau constitutivă de făptuitori. Toate condițiile expuse trebuie întrunite cumulativ. Lipsa oricăreia dintre ele cauzează inexistența participației propriu-zise.

7. Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală coroborat cu prevederile art. 80^1 din Codul penal, opinează că, instanța de judecată a aplicat greșit norma legală, or este cert stabilit că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului Cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu

închisoare. În cazul dat sancțiunea art. 287 alin.(2) lit. b) din Codul penal, prevede amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani. La art. 70 alin.(2) din Codul penal este prevăzut că, limitele aplicării pedepsei cu închisoarea variază de la un termen de la 3 luni la 20 de ani. Astfel, dat fiind faptul că sancțiunea art. 287 alin.(2) din Codul penal nu prevede o limită minimă a pedepsei cu închisoarea, este firesc ca aceasta să fie prezumată a fi cea de 3 luni, or în cazul dat aceasta urma a fi limita minimă. Cu toate acestea, instanța de judecată, fără a aprecia sau motiva de ce nu poate fi aplicată față de inculpat o reducere a limitelor de pedeapsă fie cu închisoarea, fie cu amendă, acesta recurge la aplicarea unei pedepse dure în coraport cu circumstanțele cauzei. Cel puțin reieșind din faptul că, pe cauza penală nu sunt careva prejudicii cauzate, nu există careva pretenții de ordin moral sau material din partea părții vătămate, deși se pretinde că a suferit, însă în toată sentința nu a fost elucidat faptul respectiv, precum și nici nu au fost făcute mențiunile de rigoare, instanța ține să descrie o stare de recidivă, care nu există în cazul lui Covali Ion. Faptul că autoritatea judecătorească evită a indica care sunt convingerile sale, în coraport cu norma legală la individualizarea pedepsei, indică la o aplicare eronată și nejustificată a celei mai aspre pedepse și anume cea cu închisoarea. Astfel, instanța omite de a motiva de ce consideră anume un an suficient pentru o detenție efectivă în cazul lui Covali Ion, neglijând faptul că acesta se caracterizează pozitiv, este un familist bun, încadrat în câmpul muncii peste hotarele Republicii Moldova și este apt de a achita o pedeapsă cu amenda, or per a contrarie, familia sa va suferi lipsuri pe perioada de detenție, iar soția sa fiind în incapacitate fizică de a munci.

8. Susține că, cu derogare de la prevederile art. 90^1 alin.(1) din Codul penal, instanța de judecată urma a motiva raționalitatea aplicării pedepsei, or în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. În cazul aplicării art. 90^1 din Codul penal nu este clar care anume motive au determinat instanța de a ajunge la concluzia că inculpatul poate fi absolvit de executarea propriu zisă a pedepsei în penitenciar, sau aceasta permite de a concluziona că nu este necesară încarcerarea inculpatului și supunerea acestuia la traiul într-un climat criminal, care poate per a contrario de a denatura personalitatea și comportamentul acestuia. Ulterior, deși art. 90^1 din Codul penal la alin. 2 prevede că, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar poate fi coborâtă până

la minimul prevăzut de prezentul Cod, adică cel de 3 luni, instanța de judecată nu a considerat necesară aplicarea acesteia și faptul că cauza a fost judecată în procedură simplificată, recurgând la aplicarea unei pedepse dure și a dispus suspendarea executării termenului rămas la un termen de probă de 2 ani, cu impunerea restricțiilor de deplasare, asta în condițiile în care activitatea profesională a inculpatului este legată de deplasările peste hotarele Republicii Moldova adică acesta este angajat în diaspora. Totodată, instanța aplică prevederile art. 90 din Codul penal, dispunând suspendarea executării pedepsei rămase pe un termen de 2 ani, perioadă în care inculpatul este obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

9. Consideră măsura vizată una disproporționată în raport cu gravitatea faptei, consecințele acesteia, prejudiciului cauzat, care la caz este unul doar față de ordinea publică, or partea vătămată nu a indicat careva prejudicii, precum și în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului. În cazul din speță, este cert că pedeapsa aplicată față de inculpatul Covali Ion este cea mai dură, or aceasta vine în contradicție cu politicile punitive ale statului. Ultimele modificări operate la cadrul normativ național indică la promovarea unor politici mai umane aferent alternativelor pedepsei cu închisoarea, or în cazul lui Covali Ion sancțiunea articolului prevede o sancțiune alternativă de pedeapsa cu amendă penală, pe care numitul a manifestat voința și posibilitate de achitare, chiar și la limite maxime. În cazul inculpatului o măsură proporțională și justificată ar fi cea cu amenda penală, care ar contribui mai esențial la realizarea scopului legii penale și achitarea în contul statului a unor plăți, astfel statul fiind scutit de plăți legate de întreținerea în penitenciar a inculpatului, iar acesta fiind încadrat în câmpul muncii va putea contribui în continuare la bugetul de stat, inclusiv va putea întreține familia sa al cărei unic întreținător este.

10. Mai indică, că la aprecierea cu titlu de circumstanță atenuantă, în conformitate cu Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale nr. 8 din 2013, pe care însuși instanța o citează la adoptarea sentinței, urma a fi apreciată ca circumstanță atenuantă, în conformitate cu pct. 5 al Hotărârii, faptul că: ” ...inculpatul are la întreținere doi copii minori, soția este bolnavă și nu este aptă de muncă (din motive de deficiență fizică provocate de starea de sănătate precară)...”.

11. Art. 447 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală stabilește că, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

12. Procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal

despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.319 din Codul de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța conform art.447 alin.(1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces

13. *Colegiul penal, examinând materialele cauzei penale, consideră recursul apărătorului, în interesele inculpatului ca fiind întemeiat şi pasibil de a fi admis, cu casarea sentinţei instanţei de fond în partea individualizării pedepsei şi pronunţarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, din următoarele considerente.*

14. Potrivit art. 437 alin. (1^4) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs, sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

15. Conform art.448 din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

16. În particular, avându-se în vedere recursul, raţiunea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanţa ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanşează, are un rol preventiv şi unul reparator.

17. Conform art.449 din Codul de procedură penală, ***judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii:*** *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil;* ***admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii:*** *dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod,* ***rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri****, dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător.*

18. Subsecvent normei citate, instanţa de recurs, în conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) din Codul de procedură penală, *admite recursul, casând hotărârea, parțial, rejudecă cauza cu adoptarea*

unei noi hotărâri.

19. În temeiul celor relevate supra, la pronunţarea sentinţei, prima instanţă, corect, a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept şi just a concluzionat că inculpatul Covali Ion a comis anume infracţiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, Colegiul penal constată cu certitudine că, Covali Ion a comis infracţiunea prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, *huliganismul adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane.*

20. ***Fiind audiat în şedinţa instanței de fond, inculpatul Covali Ion***, prin expunere factologică ce nu contravine acuzației formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăția și a declarat că, la data 25.02.2023, în jurul orelor 17:00, a venit la el la poartă Aga Dumitru și i-a comunicat unde se află *****l, care era dator lui Aga Dumitru și lui Covali Ion cu niște bani. Ajungând acolo l-a văzut pe *****l, care era în stare de ebrietate. Aga Dumitru a început să discute cu el privitor la datorie, văzând că nu are cu cine vorbi Aga Dumitru la lovit cu palma pe *****l. Atunci Covali Ion l-a bătut cu mâna pe umăr pe *****l, l-a zgâlțâit puțin 2 spunându-i să întoarcă datoria și el a căzut jos. Mai era prezentă o persoană la locul incidentului. Îi pare rău de cele comise. Primul Aga Dumitru l-a lovit pe *****l și el a căzut jos, când l-a lovit Covali Ion, la fel a căzut jos. *****l era în stare avansată de ebrietate. Pledează pentru pedeapsă sub formă de amendă. Lucrează peste hotare din anul 2000. Familia lui se află în Moldova. Când se află pe teritoriul unui stat străin el este liniștit. După incidentul dat nu s-a mai întâlnit cu *****l. *****l sau rudele lui nu au careva pretenții de ordin material sau moral față de mine.

21. Astfel, deoarece inculpatul Covali Ion vina în comiterea infracțiunii a recunoscut, Colegiul penal concluzionează că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal se bazează pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile şi veridice şi care coroborează între ele, după cum urmează:

- ***Declarațiile părții vătămate*** ***** care a declarat că, pe parcursul zilei de 25.02.2023, a strâns lemne în pădure cu Maxim Purice. În jurul orei 14:00, ei au venit la domiciliul ultimului în or. *****. Nu cunoaște cu

exactitate strada. Acolo se aflau concubina ultimului, Valentina, familia căreia tot nu o cunoaște. Acasă la Maxim ei au tăiat lemnele, până pe la ora 17:00. La un moment dat, a observat că în drum se afla ***** cu un bărbat Ion, familia ultimului nu cunoaște. După ce a observat pe persoanele menționate mai sus, Aga Dumitru l-a chemat în drum, fapt ce și a făcut. Deja aflându-se în drum, Aga Dumitru a început să se exprime cu cuvinte injurioase în adresa sa, pe motiv că nu a venit la serviciu. După care, Ion fără care motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea stângă a feței, după care i-a aplicat o lovitură cu pumnul și Aga Dumitru asemenea în locul respectiv în care și Ion i-a aplicat lovitura. Menționează că, nu-și amintește exact cu care mână a fost lovit, însă după ultima lovitură a dorit să strige la ajutor, însă nu a reușit deoarece a simțit durere puternică în regiunea maxilarului. În timpul respectiv, a intervenit o doamnă de etnie romă, pe care a observat-o pentru prima dată și cum se numește nu cunoaște, ultima s-a pus între el și persoanele care îl agresau și au comunicat să plece, fapt ce și au făcut. Menționează că în drum a observat pe *****, însă ultimul nu a intervenit, din ce cauză nu cunoaște, alte careva persoane nu a mai observat. Menționează că careva strigăte sau injurii în glas tare nu au fost. După conflictul respectiv s-a pornit spre domiciliu, însă din motivul durerilor puternice, s-a adresat la SR *****, de unde medicii au înștiințat organele de drept. Personal nu dorește să depună careva plângere pe marginea cazului dat (f.d. 12-13);

- ***Declarațiile martorului*** *****, care a menționat, că pe Mihai Ungureanu, îl cunoaște, cu ultimul se află în relații neutre, însă au fost cazuri când îl ajuta uneori prin gospodărie. La 25.02.2023 a lucrat în fâșia forestieră unde a curățat copacii de pe linia de cablu cu tensiune înaltă, iar resturile masei lemnoase le-a luat la

domiciliu, unde pe drum către ora 14:00, s-a întâlnit 3 cu *****, care a întrebat dacă nu are nevoie de ajutor, la care a răspuns dacă dorește poate să-l ajute la despicat lemne, ca urmare ultimul a acceptat și împreună au început să despice lemnele în ograda domiciliului amplasat pe adresa or. ***** str. Ion Niculce nr. 51. Seara către orele 17:00, exact ora nu-și amintește, la poarta domiciliului său au venit Aga Dumitru cu o persoană pe care nu o cunoaște, care iau comunicat lui ***** să iasă în drum, după ce ***** s-a apropiat lângă poartă și se afla deja în drum, persoana necunoscută acestuia, care se afla cu Aga Dumitru, i-a aplicat două lovituri cu pumnii în regiunea feței lui *****, exact cu care mâna a început să lovească nu-și aduce aminte, însă i-a aplicat cu ambele mâini. Conflictul a apărut pe motivul a careva datorii legate de alcool, exact nu cunoaște, doar auzea ce spuneau ultimii, la care ***** plângea și îi ruga să înceteze, după care a încercat să fugă spre vale, însă Aga Dumitru cu persoana respectivă l-au ajuns și au început să-i aplice ambii lovituri peste deferite părți ale corpul lui *****, cu pumnii și picioare, însă concret nu a văzut pe motiv că a fost întuneric și sau îndepărtat. Menționează că persoanele respective se exprimau cu cuvinte injurioase în glas tare în adresa lui *****. În timpul în care a ieșit o vecină de etnie romă cum se numește nu cunoaște, care a intervenit pentru ai calma pe Aga Dumitru și persoana necunoscută acestuia persoanele din auzit continuau acțiunile sale. Ulterior a întrat în ogradă deoarece îi era frică de a interveni, deoarece putea să aibă neplăceri. Aproximativ peste 10-20 minute nu a mai auzit gălăgie și a ieșit în drum unde deja nimeni nu se mai afla (f.d. 15-16);

- ***Declarațiile martorului*** *****, care a declarat, că locuiește împreună cu concubinul Ion Bogdan. A menționat că personal locuiește

pe str. Ion Neculce or. *****, de aproximativ un an și nu cunoaște toate persoanele. La 23.02.2023 în vizită la ea, a venit *****, care după data respectivă a mai locuit la ea încă patru zile. La 25.02.2023, toată ziua s-a aflat la domiciliul, împreună cu copii minori și *****. Exact ora nu ține minte, probabil ora 17:00, a auzit gălăgie în stradă, unde a ieșit pe pragul casei, împreună cu *****, unde a observat mai multe persoane, exact numărul acestora nu a observat deoarece înnoptase deja, menționează că între persoane menționate a fost careva conflict din motivul că se exprimau cu cuvinte injurioase în glas tare și auzea țipete. Ulterior în drum a ieșit ***** pentru a calma persoanele gălăgioase, iar ea a întrat în casă la copii, ce sa întâmplat în continuare nu cunoaște, însă aproximativ peste 15 minute ***** a revenit, iar cu referire la conflictul din stradă nu au mai discutat deoarece nu o interesa pe motiv că nu cunoaște persoanele respective (f.d.17-19);

- ***Declarațiile martorului*** *****, care a declarat, că la 25.02.2023 a fost în vizită la o persoană pe nume Nina care locuiește în or. *****, unde spre seară a auzit cum cineva strigă la poartă, fapt pentru care a ieșit în drum Nina. În scurt timp Nina a revenit și a comunicat că este un cunoscut pe nume Mihail, care se află plin de sânge, motiv pentru care ea personal a ieșit în drum și având în mâna o cană de apă cu care sa spălat pe față persoana pe nume Mihail. Ulterior l-a întrebat pe Mihail ce sa întâmplat la care a răspuns că totul este normal și a plecat de la fața locului. În drum se afla doar ea, Nina și Mihai, alte careva persoane nu a observat, careva gălăgie nu a auzit, careva bătăi în drum în timpul respectiv nu a observat nici nu a intervenit (f.d. 20-21);

- ***Foto tabelele anexă la procesul - verbal de cercetare la fața locului din 25.02.2023***, în care se observă locul unde au avut loc acțiunile huliganice pe str. I. Neculce, 51, or. ***** (f.d.

6-11);

- Informația efectuată la serviciul 112 de medicul IMSP Spitalul Raional **, ***** din 25.02.2023***, precum că după ajutor medical s-a adresată Mihail Ungureanu (f.d. 5);

- Ordonanța de recunoaștere și anexare în calitate de mijloc material de probă a unui CD - R, pe care a fost înregistrată audio - video audierea victimei M. Ungureanu (f.d. 7).

22. Vinovăţia inculpatului Covali Ion a fost stabilită în baza probelor administrate la faza de urmărire penală fiind preluate de instanţă în cadrul examinării în procedura art.364[1] din Codul de procedură penală.

23. Judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364[1] din Codul de procedură penală, în situația în care inculpatul Covali Ion, și-a recunoscut vinovăția incriminată atât în cadrul urmăririi penale, în instanța de fond, cât și în cadrul examinării cauzei penale în ordine de recurs, iar vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii este integral confirmată, Colegiul penal conchide că, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate se întemeiază pe probele invocate în instanța de fond, care sunt pertinente, concludente, utile şi veridice şi coroborează între ele.

24. Prin urmare, Colegiul penal conchide că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului Covali Ion în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

25. În consecință, instanța de recurs menționează că, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, luând în considerație că, din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală şi ansamblul probelor scrise ale cauzei indicate supra, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptelor și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate, argumente pe care instanța de recurs le acceptă şi pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența şi practica CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010*, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deşi obligă instanțele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van*

de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noţiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

26. Distinct, instanța de recurs reține că, potrivit sentinței, Covali Ion s-a recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, și în baza acestei legi, în conformitate cu prevederile art. 80^1 din Codul penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 90^1 din Codul penal, s-a suspendat parțial executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Covali Ion ***** prin prezenta sentință, după cum urmează, Covali Ion ***** urmează să execute real pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, în penitenciar de tip semiînchis, iar termenul de pedeapsă sub formă de închisoare rămas de 1 (un) an, după ispășirea termenului stabilit supra, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

27. Conform art. 384 alin. (3) din Codul procedură penală, *sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.*

28. Potrivit art.385 alin.(1) pct.1)-7) din Codul procedură penală, *la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârşit de inculpat, dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni, dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvîrşită, dacă există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume, ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată.*

29. În acelaşi context, Colegiul penal menţionează că, hotărârile pronunţate de instanţa ierarhic inferioară trebuie să fie motivate atât în fapt, cât şi în drept, în corespundere cu prevederile legislaţiei în vigoare, pentru a permite instanţei ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar şi motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

30. Din textele recursului declarat de apărător se desprinde contestarea sentinței instanței de fond în partea individualizării pedepsei, din care considerente instanța de recurs se va expune în limitele solicitărilor formulate de către recurent.

31. Conform art. 444 alin. (2) din Codul de procedură penală, *instanţa de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate şi cererilor*

formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situaţia părţii în favoarea căreia s-a declarat recurs.

32. Subsecvent, potrivit art. 444 alin. (1) pct. 9) din Codul de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond, în cazurile când s-au aplicat pedepse în alte limite decît cele prevăzute de lege sau greşit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal.*

33. Aici, Colegiul penal notează că, în jurisprudenţa CEDO s-a statuat că dreptul de acces la o instanța acoperă şi dreptul de a introduce apel sau recurs, în măsura în care astfel de căi de atac sunt reglementate de legislaţia naţională.

34. În conformitate cu art.2 din Protocolul nr.7 la Convenţia Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului şi a libertăților fundamentale, orice persoană declarată vinovată de o infracțiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declaraţiei de vinovăţie sau a condamnării de către o jurisdicţie superioară. Exercitarea acestui drept, inclusiv motivele pentru care acesta poate fi exercitat, sunt reglementate de lege. Acest drept poate face obiectul unor excepţii în cazul infracţiunilor minore, definite prin lege, sau când cel interesat a fost judecat în primă instanţă de către cea mai înaltă jurisdicţie ori a fost declarat vinovat şi condamnat ca urmare a unui recurs împotriva achitării sale.

35. În jurisprudenţa CEDO, *în cauza Krombach vs Franţa, 13 mai 1991*, Curtea a menţionat că statele contractante dispun în principiu de o marjă largă de apreciere în determinarea exercitării dreptului stabilit de articolul 2 al Protocolului 7 la Convenţie. Astfel, rejudecarea de către o instanţă superioară a condamnării ori a pedepsei aplicate poate implica ambele aspecte, atât fondul cauzei, cât şi chestiunile de drept, ori limitată numai la examinarea dreptului. Totuşi, orice restricţie conţinută în legislaţia naţională ce ţine de dreptul la rejudecarea cauzei menţionată în acest articol trebuie, prin analogie cu dreptul de acces la un tribunal conţinut în articolul 6 paragraf 1 din Convenţie, să urmărească un scop legitim şi să nu pună în discuţie însăşi esenţa acestui drept.

36. Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.

37. Potrivit art.61 alin.(1)-(2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale,*

corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

38. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

39. Conform art.75 alin. (1)-(2) din Codul penal, *la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura scopul pedepsei.*

40. La stabilirea pedepsei şi mărimea acesteia urmează a ţine cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei (în cazurile când există), statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanţele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanţele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanţă esenţială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

41. Totodată, la stabilirea pedepsei instanţa se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 din Codul penal, şi anume de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi de scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului.

42. Colegiul penal menţionează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

43. Sancțiunea normei incriminate inculpatului - art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, prevede o pedeapsă *cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unităţi convenţionale sau cu închisoare de până la 5 ani.*

44. Potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*

45. În acest mod, în speţă, instanța de fond a stabilit limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, cu care a operat la determinarea pedepsei inculpatului, astfel s-a redus cu o pătrime (1/4) din limita minimă și maximă a pedepsei sub formă de închisoare, stabilindu-se noi limite potrivit cărora limita minimă aplicabilă va fi de 3 (trei) luni închisoare iar limita maximă aplicabilă va fi de 3 (trei) ani și 9 (nouă) luni.

46. Colegiul penal menționează că, la stabilirea pedepsei s-a ţinut cont că, inculpatul a comis infracțiunea care conform art. 16 din Codul penal în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, face parte din categoria celor mai puțin grave, de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, care potrivit revendicării, nu are antecedente penale nestinse (f.d. 86-87), la evidența medicului psihiatru/narcolog nu se află (f.d. 96, 98). Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 din Codul penal, în calitate de circumstanță atenuantă se reține - căința sinceră, iar în conformitate cu prevederile art.77 din Codul penal, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

47. Prin prisma ansamblului de împrejurări ale speţei, instanța de

recurs statuează că, prima instanță corect a concluzionat că, inculpatul Covali Ion poate fi corectat și reeducat prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă care este una echitabilă, fiind stabilită în conformitate cu art. 61 alin. (2) Codul penal, reieșind din limitele pedepselor prevăzute de art. 287 alin.(2) din Codul penal, prin aplicarea art. 80^1 alin. (1) din Codul penal.

48. Distinct, ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea respectivă, instanța de recurs, nu consideră rațional faptul că, prima instanță a dispus suspendarea parțială a pedepsei aplicate inculpatului prin prisma art. 90^1 din Codul penal. În aceeași ordine de idei, reiterând prin prisma textelor de lege menționate supra, se relevă că, la stabilirea pedepsei inculpatului Covali Ion, instanța de fond a stabilit executarea reală pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, în penitenciar de tip semiînchis, iar termenul de pedeapsă sub formă de închisoare rămas de 1 (un) an, după ispășirea termenului stabilit supra, fiind suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, fără a motiva ineficiența unei pedepse alternative și fără a da eficiența cuvenită prevederilor art.61 și art.75 din Codul penal.

49. Totodată potrivit art.90 alin. (1) din Codul penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârşite cu intenție şi de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârşite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei şi perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracțiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv.*

50. O condiție obligatorie (și unicul temei) pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei rezidă în faptul că nu ar fi rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare stabilită. Aceasta ar însemna că, în rezultatul cercetării cauzei și calităților individuale ale inculpatului s-a format convingerea fermă în posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de societate, dar în condițiile unui control

profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp. Astfel, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Pentru dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, Colegiul penal trebuie să examineze dacă prin suspendarea condiționată, în cazul dat, va fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei stipulate în art.61 din Codul penal.

51. La stabilirea cuantumului pedepsei şi, îndeosebi, la individualizarea executării pedepsei trebuie de ţinut cont de scopurile pedepsei stipulate în art.61 din Codul penal. Legea penală stabilește următoarele scopuri: restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

52. Restabilirea echității sociale prin stabilirea pedepsei se realizează atât faţă de societate cât şi faţă de partea vătămată. Realizând acest scop, prin pedeapsă trebuie să se asigure posibilitatea reparării prejudiciului cauzat şi, în limita posibilă, proporționalitatea dintre restrângerile drepturilor condamnatului şi suferințele părţii vătămate care au avut loc în rezultatul comiterii infracțiunii. Deci, restabilirea echității sociale presupune restabilirea drepturilor lezate, ca urmare a săvârșirii infracțiunii.

53. Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite şi reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate şi că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea şi executarea altor pedepse.

54. Colegiul penal reține că, în speță, a fost comisă o infracțiune mai puțin gravă, nu au fost identificate careva circumstanțe agravante care ar mări esențial gravitatea vinovăției inculpatului și nu ar justifica aplicarea prevederilor art.90 din Codul penal. Mai mult ca atât, contrar concluziilor instanței de fond se atestă că, inculpatul nu are antecedente penale nestinse, or, Covali Ion a executat pedepsele stabilite anterior. Totodată, este relevant faptul că, inculpatul a recunoscut vina și astfel, ținând cont de personalitatea făptuitorului, stabilirea a celei mai aspre pedepse, este lipsită de temei şi nu se regăseşte în circumstanţele cauzei.

55. Prin urmare, instanța de recurs, analizând aceste fapte constată că numirea unei sancțiuni neprivative de libertate (sub forma suspendării condiționate a executării pedepsei) va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane.

56. În contextul dat, instanța de recurs statuează că, pedeapsa

stabilită cu aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

57. Colegiul penal apreciază că, modalitatea de executare aleasă şi stabilită inculpatului este în acord cu principiul proporţionalităţii având în vedere faptele comise, urmările produse şi personalitatea inculpatului. În acest context, notează că, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv şi o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală şi judiciară, atât în ceea ce priveşte fapta penală săvârşită, cât şi în ceea ce priveşte persoana inculpatului. Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte penale similare. Aprecierea instanţei de judecată că scopul pedepsei poate fi atins şi fără aplicarea imediată a acesteia, trebuie să se fundamenteze pe un complex de elemente obiective şi subiective, care să conducă la concluzia că scopul pedepsei, poate fi realizat şi în acest mod.

58. În contextul circumstanţelor expuse supra, instanța de recurs constată că, situaţia inculpatului permite de a concluziona că, dânsul nu prezintă pericol pentru societate şi izolarea lui de societate nu este o măsură necesară şi echitabilă în coraport cu personalitatea acesteia şi fapta comisă, ţinându-se cont şi de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit, or, pronunţarea unei hotărâri de condamnare constituie un avertisment sever pentru inculpat, iar suspendarea condiţionată a executării pedepsei - perioadă determinată de timp în care va fi supravegheat comportamentul inculpatului constituie o măsură adecvată care va duce la îndreptarea inculpatului, rolul de constrângere şi scopul pedepsei penale putând fi realizate în această modalitate.

59. Colegiul penal consideră necesar de a sublinia faptul că, dispunerea suspendării condiţionate a executării pedepsei este o măsură legală şi temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condiţiile stabilite la art. 90 din Codul penal şi care în esenţă oferă un sistem de garanţii sub aspectul eficienţei şi poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Covali Ion şi să garanteze resocializarea sa

viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins şi fără condamnarea dânsului la o pedeapsă privativă de libertate.

60. Astfel, în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului se invocă abandonarea progresivă a abordării pedepsei ca sursă de satisfacţie echitabilă şi abordarea pedepsei ca mijloc de stabilire a unui echilibru între infractor şi interesul public. În Rezoluţia Consiliului Europei nr. 65/1 şi în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporţionalităţii", textele evocate consacrând ideea potrivit căreia sancţiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecţiei penale.

61. Astfel, raportând ansamblul de împrejurări expuse supra, instanța de recurs relevă că, aplicarea în privinţa lui Covali Ion, a celei mai drastice pedepse, este lipsită de temei şi nu se regăseşte în circumstanţele cauzei şi personalitatea inculpatului, impunând suspendarea executării condiționate a pedepsei stabilite inculpatului în conformitate cu art.90 din Codul penal, care este o pedeapsă întemeiată, proporțională faptei comise și circumstanțelor reale și personale.

62. Astfel, Colegiul penal concluzionează că, pentru infracțiunea prevăzută de art. art. 287 alin.(2) lit. b) din Codul penal, prin prisma prevederilor enunțate la art. 90 din Codul penal, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, stabilită inculpatului Covali Ion, să fie executată cu suspendarea executării pedepsei, pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani. Astfel, stabilirea perioadei de probațiune în mărimea indicată va asigura, un comportament adecvat al inculpatului și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

63. Potrivit art. 90 alin. (6) din Codul penal, *aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele: a) să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul organului competent; b) să nu frecventeze anumite locuri; c) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie sau de boală venerică; c[1]) să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent; d) să acorde o susţinere materială familiei victimei; e) să repare daunele cauzate în termenul stabilit de instanţă; f) să participe la programe probaţionale; g) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii; h) să fie supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni.*

64. Totodată, reieșind din caracterul infracțiunii comise, pericolul social al acestuia, în temeiul art.90 alin.(6) pct. a) din Codul penal, instanța de recurs apreciază ca fiind oportun de a pune în seama lui Covali Ion, ca în perioada de probațiune să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimțământul organului competent.

65. În altă ordine de idei, Colegiul penal constată că, solicitarea apărării de stabilire a pedepsei inculpatului sub formă de amendă este neîntemeiată, întrucât nu va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane. Or, ansamblul de împrejurări ale speței impun a concluziona precum că, corectarea şi reeducarea lui Covali Ion este posibilă prin modalitatea de executare aleasă, care este în acord cu principiul proporționalității având în vedere faptele comise, urmările produse, personalitatea inculpatului, iar o altă pedeapsă în privinţa inculpatului nu poate fi aplicată, deoarece nu-şi va atinge scopul deplin.

66. Reieșind din circumstanțele cauzei și prevederile legii penale, având în vedere lipsa circumstanțelor agravante în vinovăția inculpatului și prezența celor atenuante, instanța consideră că, corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea pedepsei stabilite mai sus.

67. Astfel, reieșind din circumstanțele mai sus elucidate, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de către avocat, în interesele inculpatului este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea sentinței, în latura penală și cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

68. În conformitate cu art. art. 449 alin.(1) pct. 2) lit. b), 417-418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal -,

D E C I D E:

Admite recursul avocatului Rudei Lilian, în interesele inculpatului Covali Ion, casează sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) nr.1-183/2024 din 05 iulie 2024, în partea individualizării pedepsei și pronunță, în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

În conformitate cu art. 90 din Codul penal, pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare stabilită lui Covali Ion se suspendă condiționat pe un termen probațiune de 2 (doi) ani.

Conform art.90 alin.(6) pct. a) din Codul penal, se pune în sarcina lui Covali Ion, ca în perioada de probațiune fixată să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimțământul organului competent.

În rest sentința se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței
Judecător Cecan Silvia

Judecător Budeci Vitalie

Judecător Băbălău Denis